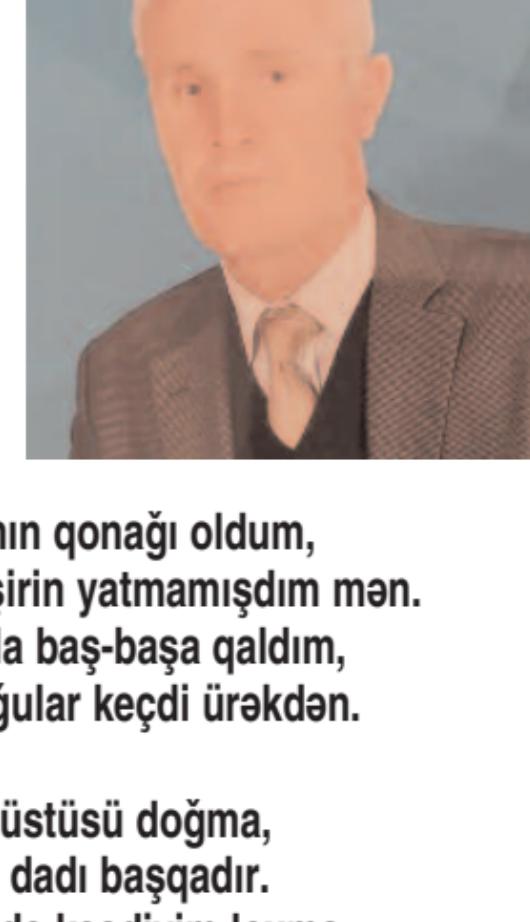

Zəki Bayram
(Yurdçu)

Bir gecə anamın qonağı oldum,
Çoxdan belə şirin yatmamışdım mən.
Atamın ruhuyla baş-başa qaldım,
Çarpaşq duygular keçdi ürəkdən.

Ata ocağının tüstüsü doğma,
Ana çörəyinin dadı başqadır.
Bu halal süfrədə kəsdiyim loxma,
Məni illər ilə diri yaşıdır.

Hələ əsə-əsə evi dolaşır,
Hələ də anamın əlləri işdə.
Yenə qayğıları başından aşır,-
Ölüncə qurtarmaz belə gedislə.

Hamıdan tez durar hər səhər ertə,
Baş çəkər həyətə, tövləyə, hinə.
Titrək əlləriylə üstümü örtə,-
Sabahın soyuğu dəyməsin mənə.

Alnında zamanın ayaq izləri,
Üzü şum yeri tək, beli bükülü.
Dərin çuxurundan baxan gözləri
Bəzən yorğun olar, bəzən mürgülü.

Hərdən artırmadan baxar aşağı,-
Pillələr gözündə dağ-dərə kimi.
Yerbəyer etməsə oğul-uşağı,
Yenə çımir vurmaz səhərə kimi.

Bəyaz saçlarında ömrün qırovu,
Hər ağrı-acımız canından keçir.
Bir vaxt əlindəydi vaxtin cilovu,-
İndisə vaxt, zaman yanından keçir.

...Sənə sağlığında neylədim ki, mən,
Üstünə qiymətli bir daş gəzirəm.
Adını tarixə yazdırmalıykən,
Bircə övlad dağı görməsin deyə.

fevral 2020-ci il

